

Nem éri meg másnaposnak lenni

Mészáros Antónia, az UNICEF Magyarország ügyvezető igazgatója volt az egyetlen magyar résztvevő a davosi Világ gazdasági Fórumon. Justin Trudeau tényleg közvetlen.

KÉRDEZETT: TAR GÁBOR

Milyen színű belépőkártyája volt?

Fehér.

Ha jól tudom, ez a „white badge” számít a legelőkelőbb belépőnek, Davosban is egy fogalom.

Annyiban talán igen, hogy ilyet kapnak a teljes jogú résztvevők, ezzel lehet valamennyi eseményre bejutni. Az újságírók, a kísérők, a Világ gazdasági Fórum (WEF) és a partnerszervezetek munkatársai más szintű hozzáférést kapnak.

Hogyan jutott a fehér belépőhöz?

Az UNICEF delegálta Davosba?

Nem, a WEF személyre szólóan hívott meg. Engem is meglepett, amikor három éve felkértek, hogy vegyek részt egy fiatal „vezetőknek” szóló programjukban, amelyben aztán elég aktív tevékenységet folytattam. Egyfajta elismerés volt, hogy most ott lehettem Davosban anélkül, hogy fizetnem kellett volna az egyébként még a meghívottaknak is rendkívül drága részvételért.

Ezért írták a neve alá azoknál a panelbeszélgetéseknél, amelyekben szerepelt, hogy „Young Global Leader”?

Igen, így hívják a programot, illetve a WEF szóhasználatával azt a közösséget, amelynek tagja vagyok. Évente száz embert választanak ki az egész világról. Jelenleg én vagyok az egyetlen magyar. *(Korábban, 2006-ban Járóka Líviát, az Európai Parlament első roma származású képviselőjét választották be Magyarországról a Világ Fiatal Vezetőinek Fóruma – Forum of Young Global Leaders – tagjai közé. – A szerk.)* Még tévés műsorvezető voltam, amikor megkerestek.

Soros Györggyel nem, Kofi Annannal viszont találkozott

FOTÓ: ORBITAL STRANGERS

Őn moderálta az egyik panelbeszélgetést, amelyben az ukrán külügyminiszter Kelet-Közép-Európa kilátásait vitatta meg Timothy Snyderrel, a Yale Egyetem történészprofesszorával. Mire kérték még fel?

Egy művészeti kérdésekről szóló, zártkörű beszélgetést is én moderáltam. Minden évben megrendezik Davosban a kulturális vezetők vacsoráját, és mindig részt vesz rajta Kofi Annan volt ENSZ-főtitkár is. Sokat jelentett a vele való találko-

zás, hiszen nemrég kezdtem dolgozni egy ENSZ-szervezetnél. De Magyarországról is sokat kérdezett, meglepő volt, mennyire képbem van.

Résztvevője voltam egy, a média globális kihívásairól szóló panelbeszélgetésnek is. Partnereim többsége nagy angol szász és német médiavállalatoktól jött, köztük volt például a New York Times fehér házi tudósítója és a BBC volt hírigazgatója is. Arra is megkértek, hogy tartsak úgynevezett médiatréninget az egyik felvezető programban.

A davosi résztvevők listáján Magyarországról csak az ön, illetve Szijjártó Péter külügyminiszter neve szerepelt, miközben Csehországból vagy Lengyelországból cégvezetők is megjelentek.

Tudomásom szerint Szijjártó Péter végül nem jött el.

Akkor egyetlen magyar volt ott. Bár Soros György is ott volt, igaz, mint amerikai állampolgár. Találkozott vele?

Nem.

Nem lepődtek meg az önrel szóba elegyedők azon, hogy más nincs jelen Magyarországról?

Gyakori kérdés volt, hogy hányan vagyunk magyarok, és mindenki csodálkozott a válaszon. Talán itthon sokan félreértik, miről is szól ez a találkozó valójában. Szerintem a résztvevőknek nem az az igazán fontos, amiről a híradások szólnak, vagyis, hogy milyen beszédeket mondanak a politikai vezetők. Sokkal lényegesebb az a kétségkívül egyedülálló közeg, amelyben mindenki mindenkivel szóba elegyedik, és ennek köszönhetően sok jó kezdeményezés indulhat el, vagy érhet révbe.

Valóban van mód arra, hogy érdemi kapcsolatok jöjjenek létre a résztvevők között, és egyezségek szülessenek akár komoly üzleti ügyekben is?

Bizonyára, hiszen még én is kapcsolat-

ba kerültem globális nagyvállalatok felső vezetőivel. Ez megtörténhet akár egy kávézóban, valamelyik nézőtérben vagy tematikus ebéden, vacsorán. Volt, hogy azon kaptam magam, hogy épp „több

Az ember bármikor ott található magát egy világsztárral.

milliárd dollárral” beszélgetek. Gyakori az ismerkedés a minibuszokban is, amelyekkel a helyszínek között szállítják a résztvevőket. Az ember bármikor ott található magát egy világsztárral, netán valamely világcég, világszervezet vezetőjével, akár órákra is. És legtöbbször nagyon nyitottak, mert abból indulnak ki, hogy aki ott van, az valamiért eleve érdekes.

Hallott olyanról, amikor valamilyen üzleti ügyben ténylegesen egymás kezébe csaptak a felek?

Igen. Elmentem például egy startup cég vacsorájára, ahol a tisztán növényi alapanyagokból létrehozott, de megtévesztően húsízű termékeikből tartottak kóstolót – a fenntarthatóság jegyében. Később mesélte valaki, hogy éppen szemtanúja volt, amikor a cég alapítója össetalálkozott a világ legismertebb cégei egyikének vezetőjével, aki ott helyben ígéretet tett rá, hogy az összes éttermükben felveszik a kínálatba ezt a terméket. Az ilyesmit hívják „davosi varázslatnak”.

Ezek a kapcsolatfelvételek az ön esetében milyen konkrét eredménnyel jártak?

Én mindenkinek arról beszéltem, hogy milyen terveink vannak az UNICEF-fel globálisan, illetve kifejezetten a magyar gyermekek megsegítésére, és több nagyvállalat vezetője is segítséget ajánlott. Az is előfordult, hogy egy nagyvállalat magyar illetékese jelentkezett nálunk pár nappal később Budapesten, miután a központból biztatást kapott erre valakitől, akivel Davosban találkoztam. De az ilyesmi mindig csak a kezdet. Az ígéretekből általában hosszú időn át tartó tárgyalásokon valósulhat meg valami, és rengeteg minden közbejöhethet.

Felvettem a kapcsolatot az UNICEF számára érdekes em-

berekkel is, akiket szeretnék bevonnani valamilyen magyar vonatkozású projektbe. Malálával például kifejezetten kerestem a találkozás lehetőségét, mert szeretném meghívni Magyarországra. *(Malála Júszafzai Angliában él, pakisztáni származású, Nobel-békedíjas gyermekjogi aktivista. – A szerk.)*

De a saját szervezetemen belül is semmi máshoz nem hasonlítható lehetőségeket teremtettek a Davosban töltött napok. Nemcsak a frissen kinevezett globális vezetőnkkel találkozhattam, hanem mivel a közvetlen munkatársainak nem volt belépőjük a kongresszusi központba, én kísértem el néhány fontos találkozóra is. Így egyrészt izgalmas dolgokba kaptam bepillantást, másrészt az elképzeléseimről is tudtam vele beszélni, amire enélkül valószínűleg sohasem kerülhetett volna sor. Ennek köszönhetően pár nappal később az UNICEF New York-i központjában már a legfelső vezetés tagjaival beszélhettem az elképzeléseimről.

Összesen mennyi névjegykártyát sikerült begyűjtenie Davosban?

Sokat. Persze az a kihívás, hogy ezeket a kapcsolatokat életben is tudjam tartani. Ha történetesen gazdasági szereplő lennék, talán komoly piaci lehetőségekről tudnék beszámolni. Ilyen értelemben elvesztegetett lehetőségnek tartom, hogy azok a magyar üzleti vezetők, akiknek módjukban állna, évek óta nem jelennek meg Davosban.

Egyes cégek ilyenkor éjszakába nyúló partikat is szerveznek. Részt vett ilyenben?

Minden este sok tucat fogadást tartanak. A résztvevők többsége számtalan ilyet végigjár – én se sokat aludtam. Van nekik zártkörű partik, ahová csak egy szűk elit nyer beocsátást, de sok híresség felbukkan a népesebb bulikban is. Justin Trudeau kanadai miniszterelnök például hű volt híresen közvetlen imázsához. Tényleg érdekes látni a „Who is Who” kiadványokra emlékeztető forgatagot, de pórul jár Davosban, aki túl sokáig fennmarad, mert a nap általában korán kezdődik, és az ember már reggel héttől-nyolctól tematikus reggeliken merülhet el a világ legizgalmasabb aktuális témáiban, a legérdekesebb hozzászólókkal. Szóval nem kifizetődő másnaposnak lenni. 📌